

Nr 101.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående anslag till avelscentra för nötboskap; given Stockholms slott den 19 februari 1918.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen

att å extra stat för år 1919 såsom reservationsanslag anvisa

<i>dels</i> för upprätthållande av de år 1916 utsedda avelscentra för nötboskap	kronor 12,000,
<i>dels ock</i> för bestridande av kostnaderna för förnyad tävlan för utseende av avelscentra för nötboskap	» 25,000,
	eller tillhopa kronor 37,000.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Alfred Petersson.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERNA,
 RYDÉN,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Petersson anförde:

År 1902 begärde Kungl. Maj:t första gången hos riksdagen anslag till bildande och upprätthållande av avelscentra för nötboskap, och anvisade riksdagen för vart och ett av åren 1903—1910 medel för detta ändamål. Efter tävlan utsågos dylika avelscentra år 1906.

År 1908 gjorde Kungl. Maj:t framställning till riksdagen om anordnande efter ny plan av förnyad tävlan för utseende av avelscentra. Riksdagen anvisade för dessa tävlingar jämte upprätthållande av de vid dem utsedda avelscentra anslag å extra stat för vart och ett av åren 1909—1915. Den 21 april 1911 utsågos avelscentra vid denna tävling.

År 1913 framlade Kungl. Maj:t förslag till riksdagen om anordnande av ytterligare tävling för utseende av avelscentra enligt plan, som innefattade åtskilliga förändringar i förut gällande bestämmelser.

Kostnaderna för denna tävling jämte upprätthållande av de vid densamma utsedda avelscentra beräknades till 122,000 kronor, varav 27,000 kronor skulle tagas från avkastningen av fonden för svenska hornboskaps- och fåravelns förädling samt återstående 95,000 kronor beräknades skola av riksdagen anvisas med 16,000 kronor för år 1914, 14,000 kronor för år 1915, 17,000 kronor för år 1916 samt 12,000 kronor för vart och ett av åren 1917—1920. Riksdagen har för varje av åren 1914—1918 anvisat de sålunda beräknade beloppen.

Avelscentra vid denna tävling hava utsetts den 12 maj 1916 i fråga om besättningar av ayrshireras och den 22 september 1916 i fråga om besättningar av fjällras.

Nu har lantbruksstyrelsen i skrivelse den 24 augusti 1917 gjort framställning om anvisande av anslag för år 1919 å 12,000 kronor såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för upprätthållande av de sålunda utsedda avelscentra.

Därefter har lantbruksstyrelsen i skrivelse den 5 december 1917, vilken inkommit till jordbruksdepartementet den 21 januari 1918, gjort framställning om medels anvisande för anordnande av ny tävling av ifrågavarande slag.

Styrelsen har därvid till en början erinrat, hurusom enligt det ursprungliga förslaget om inrättande av avelscentra avsetts med dylika centra sådana på grund av tävlingar utsedda kreatursstammar, som till följd av sina framstående egenskaper samt förmåga att överföra dem på avkomman kunde anses komma att i väsentlig grad bidra till förbättrandet av kreatursaveln inom landet genom att från dem spriddes goda, i avseende å typ, härstamning och bruksegenskaper utmärkta avelsdjur. Vidare har styrelsen erinrat, att de två första avelscentertävlingarna avsett de tre för vårt land viktigaste raserna, fjällras, ayrshireras och svartbrokig låglandsras, men att den tredje tävlingen avsett endast fjällras och ayrshireras.

Styrelsen har därefter lämnat en utförlig, med åtskilliga tabeller försedd redogörelse för resultaten av de tre tävlingarna. Denna redogörelse synes icke lämpligen böra här i sin helhet återgivas. Ur densamma må anföras, att beträffande fjällrasen Trollsåsens avelscentrum visat största ökningen i avkastning från första till sista tävlingen, nämligen per individ med 672 kilogram mjölk, 0.29 procent fett och 29.56 kilogram smörfett på en ökad foderförbrukning av 456 foderenheter. Beträffande ayrshirerasen yttras bland annat:

»Ett aktgivande på avkastningssiffrorna i tabellerna rörande avelscentra av ayrshireras visar, att avkastningen från 1:a till 3:e avelscentertävlingen ganska avsevärt

stegrats. Detta förhållande är så mycket märkligare, som under de senaste två tävlingsåren svårigheterna att anskaffa kraftfoder samt den under somrarna 1914 och 1915 rådande intensiva torkan och därav minskad tillgång på bete och grönfoder i icke ringa grad bidragit att minska avkastningsresultaten i jämförelse med vad de i motsatt fall kunnat bli. Därtill kommer, att skördarna av hö och delvis rotfrukter vid de flesta egendomarna år 1914 varit betydligt mindre än under normala år, vilket i rätt avsevärd mån inverkat på foderstaternas sammansättning och följaktligen haft menligt inflytande på avkastningen. Endast två besättningar göra härifrån undantag.

Särskilt torde böra framhållas, att de vunna avkastningsresultaten inom Aranäs avelscentrum under tiden emellan 1:a och 3:e avelscentertävlingarna — eller under 10 år — visar en ökning av 610 kilogram mjölk, 0.50 procent fett och 39.73 kilogram smörfett på en ökad foderförbrukning av endast 145 foderenheter.»

Styrelsen har vidare yttrat följande:

»Beträffande kroppsutvecklingens främjande inom besättningarna, så har denna inom avelscentra av fjällras varit avsevärd, och densamma har vad denna ras angår även varit jämn över hela kroppsbyggnaden. Djuren hava vunnit i djup och bredd. bröstet har väsentligt vidgats, bredderna ökats, djupet blivit större och de betydelsefulla omfångsmåtten ökats, utan att djurens höjd över manken undergått förändringar. Vidkommande ayrshirerasen synes vad de i avelscentertävlingarna deltagande besättningarna angår maximigränsen för skelettstorleken vara i stort sett uppnådd.

Såsom ovan visats har avkastningen inom avelscenterbesättningarna av båda raserna i fråga under tävlingsåren i stort sett betydligt ökats. Om i vissa fall en nedgång ägt rum i siffrorna rörande utbyte av 100 foderenheter, så har detta väsentligen berott på en under samma tid skedd förändring i sättet för beräkandet av foderenheter. Givetvis har avkastningen under samma tid ökats även inom andra nötkreatursbesättningar, som varit underkastade kontroll. Det är dock tydligt, att det är av synnerligen stor vikt, att de besättningar, som utmärkas såsom avelscentra och från vilka avelsdjur äro avsedda att spridas inom landet, utmärka sig i detta avseende, och då höjningen av avkastningen inom de särskilda besättningarna varit konstant, måste detta hava sin grund i det förhållandet, att besättningarnas värde i produktionsavseende stegrats.

Emellertid är det även en annan egenskap hos dessa besättningar, vilken är av högsta vikt för det med avelscentra avsedda ändamålet, nämligen likformigheten såväl inom varje särskild besättning som emellan de olika besättningarna inom vardera av de två ifrågavarande raserna med hänsyn till såväl typ som härstamning. Härutinnan lämna avelscenterbesättningarna ej blott inom fjällrasen utan även inom ayrshirerasen ännu mycket övrigt att önska. Den anmärkta olikformigheten i dessa avseenden härleder sig från de växlande och i avelshänseende osäkra inblandningar, som tidigare skett.

För undanröjande av denna brist måste avelscentertävlingarna fortsättas. Endast på denna väg lär nämligen sagda likformighet stå att vinna, då endast genom ifrågavarande åtgärder en verklig ledning kan givas åt avelsarbetet. Först genom dessa åtgärder har också klarhet vunnits om sättet, varpå målet kan nås. Att nu avbryta detta arbete vore att giva till spillo de redan genom tävlingarna vunna resultaten och omöjliggöra att för framtiden vinna det mål, vartill avelscentertävlingarna syfta, eller att bereda landet inhemska kreatursraser av verkligt hög kvalitet.»

För att visa i huru stor omfattning avelsdjur försalts från avelscentra har lantbruksstyrelsen meddelat åtskilliga tabeller. Dessa utvisa, att från avelscentra av fjällras hade under tiden $\frac{1}{11}$ 1905— $\frac{31}{10}$ 1916 sålts sammanlagt 722 djur, därav 370 tjurar. I medeltal pr år hade sålts under de fem första åren 44 djur, under de fem följande 74 djur och under sista året 128 djur. Från avelscentra av ayrshireras hade under tiden $\frac{1}{11}$ 1905— $\frac{31}{10}$ 1917 sålts 2,277 djur, därav 1,357 tjurar. Årsmedeltalet av försäljningen hade utgjort under de första fem åren 191 djur, under följande fem år 170, under det elfte året 220 och under det tolfte 251. Dessa siffror ådagalade enligt styrelsens mening avelscentras stora betydelse även för ayrshireaveln.

Det borde av vad sålunda visats med full tydlighet framgå, vilket mäktigt inflytande avelscenterinstitutionen utövat, och vad den, om den under än gynnsammare förhållanden fortfarande finge vara verksam, kunde utträta för landets nötboskapsavel.

Därmed vore också enligt lantbruksstyrelsens åsikt vikten av att en fjärde tävling komme till stånd nöjaktigt påvisad.

Då de nu gällande, genom kungörelse den 22 augusti 1913 meddelade föreskrifter i fråga om bildande och upprätthållande av avelscentra för nötboskap i allt väsentligt visat sig lämpliga, syntes samma föreskrifter böra fortfarande i huvudsak tillämpas.

Lantbruksstyrelsen har därefter anfört följande:

»Vid beräkningen av de kostnader, den föreslagna nya tävlingen skulle komma att kräva, har lantbruksstyrelsen förutsatt, att densamma, i likhet med de båda föregående tävlingarna, skall fortgå under två år och alltså vara avslutad före utgången av år 1920, vid vilken tid de år 1916 upprättade avelscentra upphöra att anses såsom sådana, varefter från och med år 1921 nya avelscentra skulle komma att upprättas och fortfara under fem år eller under åren 1921—1925.

Vidare har vid denna beräkning särskilt kostnadsförslag blivit uppgjort för vardera av de båda i tävlingarna deltagande raserna, i vilka kostnadsförslag ingå såväl de olika slagen av pris som kontrollkostnader och reseersättningar. Till de sålunda erhållna kostnadssummorna har ytterligare blivit lagt ett belopp för diverse utgifter, varmed skulle bekostas tryckning såväl av den vidlyftiga berättelsen över tävlingarna och deras resultat som av journaler och tabeller, deras inbindning, anskaffande av utensilier för kontroll och foderundersökningar m. m.

Slutligen har lantbruksstyrelsen ansett, att, för att avelscenterinstitutionen skall verka hastigare och kraftigare, antalet avelscentra bör höjas. Det är nämligen tydligt, att, då kreatursstocken inom landet har en mycket stor omfattning, det är av vikt, att även ett stort antal goda avelsdjur finnes tillgängligt, om inflytandet från de bästa stammarna skall tillräckligt göra sig gällande. Då allmänheten vant sig vid att för inköp av avelsdjur vända sig till avelscentra, bör det också tillses, att tillräckligt antal avelscentra må finnas. Av sådan anledning anser

lantbruksstyrelsen, att antalet avelscentra bör ökas, vad angår fjällrasen med 10 eller från 15 till 25 och beträffande ayrshirerasen med 5 eller från 9 till 14.

Enligt lantbruksstyrelsens beräkning skulle kostnaderna för avelscenterinstitutionen under åren 1919—1925 uppgå till följande belopp.

Fjällras.

a) kostnaderna för avelscenternämndens samtliga resor, sammanträden, utarbetande av berättelser och redogörelser jämte kostnader för överassistenterna och kontrollen	kronor 57,260: 04	
b) foderundersökningar	» 600: —	57,860: 04

Ayrshireras.

a) kostnaderna för avelscenternämndens samtliga resor, sammanträden, utarbetandet av berättelser och redogörelser jämte kostnader för överassistenterna och kontrollen	kronor 49,555: 14	
b) foderundersökningar	» 400: —	49,955: 14

Avelscenterpris:

för avelscentra av fjällras per år		
10 st. à 500	kronor 5,000: —	
5 » » 400	» 2,000: —	
10 » » 300	» 3,000: —	10,000: —
för 5 år utgör detta		50,000: —

Uppmuntringspris:

för fjällras		
2 st. à 500	kronor 1,000: —	
2 » » 400	» 800: —	
2 » » 300	» 600: —	2,400: —
för ayrshireras		
1 st. à 800	kronor 800: —	
1 » » 600	» 600: —	
1 » » 400	» 400: —	1,800: —
		4,200: —

Diverse kostnader:

trycksaker	kronor 3,000: —	
bokbinderi	» 2,500: —	
kontrollförnödenheter (komplettering)	» 300: —	
utensilier för foderundersökningar	» 200: —	
brännjärn	» 250: —	
kostnader för berättelsens utgivande	» 5,000: —	11,250: —

Totalsumma kronor 173,265: 18.

Från dessa kostnader, kronor 173,265: 18, böra emellertid frånräknas följande poster:

a) beräknade besparingar på anslaget till avelscenter-tävlingarna 1913—1915 och kontrollkostnaderna under avelscenteråren 1916—1920	kronor 8,000: —
---	-----------------

- b) avelscenternämndernas resor till nuvarande avelscentra $\frac{1}{11}$ 1918— $\frac{31}{10}$ 1920, för vilka kostnaderna även äro upptagna i föreliggande förslag kronor 8,966: 24
- c) överassistentens avlöning och resor under samma period, jämväl upptagna i det nya förslaget » 6,711: 40 23,677: 64

Det enligt förslaget erforderliga slutliga anslagsbeloppet utgör

sålunda kronor 149,587: 54.

I jämförelse med kostnaderna för föregående avelscentertävlingar är den föreslagna höjningen i anslaget rätt obetydlig, då hänsyn toges till den väsentliga ökningen av avelscentras antal, nämligen för fjällras med 10 avelscentra samt för ayrshireras med 5 avelscentra.

Till bestridande av ovannämnda kostnader, kronor 149,587: 54, har lantbruksstyrelsen beräknat, att 40,000 kronor kunna under åren 1921—1925 utgå av avkastningen från fonden för svenska hornboskaps- och fåravelns förädling, vilkens avkastning till och med år 1920 är avsedd att tagas i anspråk för de nuvarande avelscentra — — —. Återstoden av kostnadssumman, kronor 109,587: 54, torde böra av riksdagen äskas på sätt här nedan föreslås.»

Lantbruksstyrelsen har härefter framlagt en kalkyl över de å de särskilda åren belöpande utgifterna samt erforderliga anslagsbeloppen. Då emellertid denna kalkyl sedermera undergått ändringar, torde den här kunna förbigås.

På grund av vad sålunda blivit anfört har lantbruksstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes till riksdagen avlåta proposition, att riksdagen må, såsom bidrag till förnyad tävling i huvudsaklig överensstämmelse med av styrelsen angivna huvudgrunder för utseende av avelscentra för nötboskap, bevilja ett belopp av 110,000 kronor, varav på extra stat för år 1919 borde anvisas 15,000 kronor.

Vid lantbruksstyrelsens skrivelse var fogad en av kamreraren å statskontorets fondbyrå den 10 december 1917 lämnad uppgift, att fondens för svenska hornboskaps- och fåravelns förädling tillgångar syntes vid slutet av år 1917 komma att uppgå till omkring 186,500 kronor och att de räntor, som vore att debitera å fonden för år 1917, uppginge till i runt tal 8,600 kronor.

I skrivelse den 12 februari 1918 har därefter lantbruksstyrelsen — med erinran att de i styrelsens härovan återgivna skrivelse förekommande kostnadsberäkningarna uppgjorts med ledning av då gällande resereglemente och järnvägstaxa — framhållit, att kungörelse angående förhöjda provisoriska tilläggsavgifter m. m. å statens järnvägar utfärdats den 16 november 1917 och att i årets statsverksproposition intagits en beräkning rörande höjda dagtraktamenten vid resor. På grund härav hade styrelsen låtit uppgöra ny kostnadsberäkning, vari man utgått från till-

lämpning av den höjda järnvägstaxan under åren 1919—1920 och av de höjda dagtraktamentena under hela perioden 1919—1925.

Av denna förändrade beräkning framgår, att de i styrelsens ovanintagna kalkyl för fjällras och ayrshireras under a) upptagna utgifterna borde höjas till respektive 69,397 kronor 4 öre och 64,712 kronor 64 öre. Då övriga utgifter upptagits med oförändrade belopp, blir utgifternas totalsumma höjd till 200,559 kronor 68 öre. Sedan avdrag skett med enahanda belopp som i styrelsens föregående skrivelse eller tillhoppa 23,677 kronor 64 öre, har behovet av medelsanvisningar visat sig uppgå till 176,882 kronor 4 öre. Om härtill 40,000 kronor erhållas från avkastningen av förenämnda fond, behöver såsom anslag anvisas i avjämnat tal 137,000 kronor. Ökningen i jämförelse med lantbruksstyrelsens föregående förslag är 27,000 kronor.

Vad avdragen beträffar borde visserligen de under b) och c) upptagna nu beräknats högre än i den förra kalkylen, men då detta torde hava bort medföra, att de under a) bland avdragen beräknade besparingarna skulle minskats med motsvarande belopp, hade någon ändring i avdragens slutsumma icke därav blivit följden.

På grundval av lantbruksstyrelsens i skrivelsen den 5 december 1917 framlagda beräkning över årskostnaderna och med iakttagande av kostnadshöjningarna enligt den senare beräkningen har uppgjorts följande kalkyl.

År					Behövtligt anslag
1919	för fjällras	kronor	19,404: 20		
	» ayrshireras	»	15,336: 32		
	diverse kostnader	»	6.250: —	40,990: 52	
	härifrån avgå för:				
	behållning	kronor	8,000: —		
	förut beräknade resor ...	»	4,483: 12		
	förut beräknad kontroll	»	3,355: 70	15,838: 82	25,151: 70
1920	för fjällras	kronor	14,402: 04		
	» ayrshireras	»	12,953: 72	27,355: 76	
	härifrån avgå för:				
	förut beräknade resor ...	kronor	4,483: 12		
	förut beräknad kontroll	»	3,355: 70	7,838: 82	19,516: 94
1921	för fjällras	kronor	7,238: 16		
	» ayrshireras	»	7,364: 52		
	pris för fjällras	»	10,000: —		
	uppmuntringspris	»	4,200: —	28,802: 68	
	härifrån avgå för:				
	medel ur fonden	kronor	8,000: —	20,802: 68	20,000: —

År				Behöväligt anslag
1922	kostnader	kronor 14,602: 68		
	pris	» 10,000: —	24,602: 68	
	härifrån avgå för: medel från fonden	kronor 8,000: —	16,602: 68	18,000:
1923	kostnader och pris	kronor 24,602: 68		
	härifrån avgå för: medel från fonden	» 8,000: —	16,602: 68	18,000: —
1924	kostnader och pris	kronor 24,602: 68		
	härifrån avgå för: medel från fonden	» 8,000: —	16,602: 68	18,000: —
1925	kostnader och pris	kronor 24,602: 68		
	berättelse	» 5,000: —	29,602: 68	
	härifrån avgå för: medel från fonden	kronor 8,000: —	21,602: 68	18,000: —
		Summa kronor	136,882: 04	137,000: —.

Lantbruksstyrelsens framställning om anvisande för år 1919 av det förut beräknade anslaget av 12,000 kronor till de nuvarande avelscentra får jag biträda. Departementis-
chefen.

I likhet med lantbruksstyrelsen anser jag det vara av vikt, att förnyad tävling för utseende av avelscentra för nötboskap kommer till stånd. Som resultat av de hållna tävlingarna har ovedersägligen framgått, att desamma varit ett kraftigt och verksamt medel till förbättrande av landets nötkreatursstam. Att de med utgången av nu pågående period skulle hava fyllt hela sin uppgift, torde emellertid ej få anses vara förhållandet. Det synes mig därför icke tillrådligt att ännu lämna landets nötkreatursavel utan det stöd vid förbättringsarbetet, som en förnyad avelscentertävling samt den föreskrivna noggranna kontrollen och sakkunniga ledningen av de till avelscentra utsedda besättningarna skänka. Särskilt finner jag den påverkan i viss avelsriktning, som sker genom tillhandahållande från avelscentra av framstående och ensartade avelsdjur, ej ännu kunna avvaras utan men för förädlingsarbetet med vår kreatursstam. Jag vill härvid framhålla den stora vikten av ökad likformighet med hänsyn till typ och härstamning ej blott inom varje särskild besättning utan ock emellan de olika besättningarna inom såväl fjällrasen som inom ayrshirerasen. Såsom lantbruksstyrelsen framhållit är den ännu i ganska hög grad rådande olikformigheten i dessa avseenden inom vårt lands nötkreatursbesättningar beroende på de växlande och i avelshänseende osäkra inblandningar, som tidigare skett.

Jag ansluter mig till styrelsens åsikt, att undanröjandet av denna olikformighet kan bäst och säkrast ske genom den ledning, som fortgående avelscentertävlingar giva åt avelsarbetet. Den av samma styrelse påvisade starka ökningen i antalet sålda avelsdjur från avelscentra visar, i huru hög grad institutionen uppmärksammats av allmänheten. Härefter synes mig ligga ett ytterligare skäl för tävlingarnas fortsättande.

Mot lantbruksstyrelsens förslag rörande de nya tävlingarnas anordnande har jag icke något att erinra. Styrelsens förslag att öka antalet avelscentra med 10 och 5 för respektive fjällrasen och ayrshire-rasen synes mig välbetänkt.

Kostnaderna för avelscenterinstitutionen under åren 1919—1925 — däri inberäknade utgifterna för berättelsen över tävlingarna — hava av lantbruksstyrelsen numera uppskattats till 200,559 kronor 68 öre. Efter avdrag dels för vissa kostnader för avelscenternämnderna och överassistenten under tiden $\frac{1}{11}$ 1918— $\frac{31}{10}$ 1920, i den mån dessa kostnader kunna utgå från medel, som anvisas på grund av anslag till den sista, år 1913 beslutade tävlingen, dels ock för vissa beräknade besparingar, vilka poster sammanlagda utgöra 23,677 kronor 64 öre, uppgår återstående beloppet till 176,882 kronor 4 öre. Sistnämnda belopp torde böra täckas dels, liksom vid de närmast föregående tävlingarna, av medel från avkastningen från fonden för svenska hornboskaps- och fåravelns förädling, i vilket avseende beräknats för åren 1921—1925 tillhopa 40,000 kronor, dels ock genom anslag av riksdagen å 137,000 kronor i avjämnat tal enligt ovan angiven fördelning å de särskilda åren.

Dessa kostnader äro som synes väsentligt högre än dem, som föregående liknande tävlingar krävt. Förnämsta anledningarna till ökningen äro dels de höjda järnvägstaxorna och de ökade dagtraktamenten, som nu beräknats, och dels den omständigheten, att antalet avelscentra föreslås ökat med inalles 15. I betraktande härav finner jag mig icke böra göra någon erinran mot kostnadsberäkningen för den nya tävlingen.

I statsverkspropositionen beräknades ett anslag till avelscentra för nötboskap å 27,000 kronor. Enligt vad jag nu tillstyrkt skulle behövas dels till de nuvarande avelscentra 12,000 kronor och dels till den nya tävlingen 25,000 kronor eller tillhopa 37,000 kronor. Chefen för finansdepartementet har meddelat mig, att ur budgetens synpunkt hinder icke synes böra möta för denna höjning i anslaget med 10,000 kronor.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att å extra stat för år 1919 såsom reservationsanslag anvisa

<i>dels</i> för upprätthållande av de år 1916 utsedda avelscentra för nötboskap	kronor 12,000.
<i>dels ock</i> för bestridande av kostnaderna för förnyad tävlan för utseende av avelscentra för nötboskap	» 25,000.
	eller tillhopa kronor 37,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnade, att proposition i ämnet skulle avlåtas till riksdagen av den lydelse, bil. — till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Rune Thygesen.